

44

פ ר ט י כ ל מ.ס.ג/43

3¹¹ 2

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום
שלישי, ט"ז אייר, תשי"א (22.5.51)
בשעה 20.30

נ ו כ ח ר :

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת
נ. ניר - סגן יו"ר הכנסת.

חברי הועדה:

י. הררי - היו"ר
פ. אילנית
ס. ארגוב
י. ברץ
ד. בר-דב-האי,
ה. ברגר,
י. בר-יהודה,
ת. טובי
צ. יהודה,
ש. כץ
י. כסה,
י. בן-אהרן (במקום ס. יערי)
ס. בן-עמי
ח. סגורי-כהן
א. מזור
ע. מיסון
א. רזיאל-נאור
ס. בורוק
י. קליבנוב
א. ציזלינג
א. תבורי
ז. גלוסקא (בזכות דעה מייעצת)
מוזמנים:

פ. רוזן - שר המשפטים
ז. שרף - מזכיר הממשלה
ח. צרוק - המשנה ליועץ המשפטי
פרופ. שקי - מטעם משרד המשפטים
ד. צ. פנקס
י. רוקח
ס. רוזטי - מזכיר הכנסת
א. צידון - סגן מזכיר הכנסת
ח. ליאור - מזכיר יו"ר הכנסת.

ח ס ר ר :

א. ג'רג'ורה
א. י. גרינברג
ס. יערי

סדר-היום: דיון בשאלה אם הכנסת רשאית לקבל החלטה המחייבת את הממשלה בפעולה של בצוע.

חמ/רב

היו"ר י. הררי:

נמסרו לוועדת הכנסת שני העניינים הבאים להחלטה:

(1) עלינו להחליט אם הכנסת רשאית לקבל החלטה המחייבת את הממשלה בפעולה של ביצוע.

(2) עלינו למצוא איזון התאמה בין ארבע הצעות הדומות האחת לשניה, ובכל זאת אינן נבדלות בהרבה.

אקרא בפניכם את ההצעות הבאות:

הצעת החזית הדתית:

הכנסת מגנה את הפעלת סעיף 111 של תקנות שעת חירום 1945 לשם מעצרו האדמיניסטרטיבי של מספר אנשים החשודים לפי דעת המשטרה כחברי קבוצת מחתרת ודורשת להעמיד לדין את אלה שיש חשד שהשמה מספיק נגדם ולשחרר את האחרים.

הצעת סיעת חרות:

מזיעים להעמיד להצבעה: "הכנסת מטילה על הממשלה לבטל ללא דיחוי את צווי המעצר, שהוצאו על פי חוקי החירום".

הצעת סיעת מס"י:

מזיעים "אי לזאת מחליטה הכנסת לשחרר אותם עצורים מיד. אם יש לממשלה איזה הוכחות לחיובם של אותם עצורים תעמידם בפני בתי-דין אזרחיים".

הצעת ס. בן-עמי וא. אלישר:

מזיעים: הכנסת מטילה על הממשלה לבטל את מחנה הריכוז בג'למה. הממשלה חבירה להעמיד למשפט את העצורים בג'למה ולאפשר לעורן הדין שלהם להתקשר אתם".

אני מעמיד תחילה לדין את השאלה אם הכנסת יכולה בכלל להצביע על החלטה של ביצוע ומה תהיינה התוצאות החלטה כזאת.

ס. ארנוב:

לפי דעתי, לו קבלה הכנסת הצעה כזאת והיתה מציעה אותה להצבעה - אין סדר ממשלה בישראל, כי הכנסת אז לוקחת לעצמה את הפונקציה של ממשלה. לא חשוב אם היום סיעה כטווייט, או חמש או שש סיעות רואות במעשה מסויים של הממשלה, חטא - סחר בבורק יקרה משהו בענייני מזון או בענייני אספקת חומרי גלם או בעניין צבאי והכנסת תתאסף ותתן פקודה לממשלה בענייני ביצוע בשטח משפטי או כלכלי או צבאי, או באיזה שטח שהוא - צו או פקודה או החלטה, שלפיה עליה לנהוג.

כאשר המדינה נוסדה כרפובליקה באקט

קונסטיטוציוני של ארבעה עשר למאי, היא חילקה את הפונקציות: אצאלגא: לבית המחוקקים, שתפקידו ליצור חוקים, להביע אסון או אי-אסון לממשלה, להפיל ממשלה. אבל היא אינה יכולה להוציא פקודה - היא יכולה רק להפיל את הממשלה, היא יכולה להקים ממשלה חדשה בכל יום - זוהי זכותה של הכנסת; היא יכולה להוסיף כל חוק, טוב או רע, כפי שהרוב יחליט. אבל היא אינה יכולה להתערב בביצוע החוק הזה כפי שהיא החליטה עליו, לא בשטח גיוס, לא בשטח כלכלה, לא בשטח צבאי.

הנסיון הזה לקבל החלטה שהכנסת נותנת

פקודה לשחרר, עלול להביא אותנו למצב כזה שמחר הרוב בכנסת יחליט שצריך לשחרר את כל הגנבים, ואז יודמו רוב הידים לשיחרור הגנבים, ותנתן פקודה כזאת. אני אומר, שלשחרר יכול בית-המשפט ולא הכנסת. אין לכנסת כל זכות מוסרית לתת פקודת שיחרור; היא לא יושבת בדין ולא נמסר לה יפוי כח לשבת בדין; היא לא ניהלה חקירה ואיש מחברי הכנסת לא ניהל חקירה ואין היא יכולה לתת פקודות. לשט זה קיים בית דין ואם הוא משחרר - הוא משחרר; אם הוא מחייב - הוא מחייב. לכנסת אין כל זכות לתת פקודות שיחרור. הצעתכם פירושה פקודת שיחרור לפושעים שלא הוכח עדיין אם הם פושעים או לא. אם תקבל הצעתכם יכול מחר להיות מצב שלממשלה יהיה חשש שאני רצחתי או גנבתי והיא תעצור אותי, והכנסת תבוא ותאמר שיש לשחרר אותי.

חמ/רב

פ. ארגוב: הצעתכם אומרת שהכנסת מצוה על הממשלה לשחרר את העצורים. הכנסת אינה יכולה לתת צו לממשלה. ברגע שהיא עושה זאת היא מבטלת את היסוד העיקרי של חלוקת שלש פונקציות, היא לוקחת לעצמה את הזכות של הרשות המבצעת. ואין זה מעניין אותי אם היום הדבר הזה נעשה בהתאם למצפוננו של ידרא הרב נורוק - סחר הדבר יכול להעשות בהתאם למצפוננו של חבר הכנסת וילנר, אם יהיה לו רוב.

אם תתקבל הצעתכם - אתם לוקחים לעצמכם גם את הפונקציה המבצעת וגם את הפונקציה השופטת - אתם שופטים אם לשחרר או לא לשחרר את האנשים. מה זכותכם להחליט כך? מי נתן לכם את הזכות הזאת? היכן נכתב הדבר?

האם על-ידי כך שאנו מתנגדים להצעה זו אנו מונעים את הבאתם של האנשים לדין? לא דוברים ולא יער. אפשר להביא את האנשים האלה לפי כל חוקים לדין. (ש. כץ: ואפשר גם לא להביא אותם למשפט) אתה היום קיבלת עוד החלטה מרחיקה לכת, לפי הערכתי, שאם בעוד שבועיים לא יבוא חוק חילוף לחוקי החירום, אי-אפשר יהיה לעצור אותם אפילו לרגע אחד, אלא אם השופט יוציא פקודת מעצר. אני טוען שאתה אינך יכול לעשות זאת. אתה שללת את זכותה של הממשלה להשתמש בסעיף זה שעד היום הוא חוקי, כל עוד אין חוק אחר. אתה חלקת על הדבר הזה והצעת החלטה מסויימת ואתה עומד להביא חוק לביטולו - אך הוא עוד לא בוטל. בהחלטות אינך יכול לבטל חוקים וגם אצא אליבא דדין, בעוד שבועיים תביא חוק לביטול החוק הזה - כרגע עודנו קיים, כי אתה בעצמך הבינות שעל-ידי החלטה סתמית אינך יכול לבטל חוק; אתה יכול לעשות זאת רק על-ידי חוק אחר.

הצעתך פירושה: אתה לוקח לעצמך פונקציה של ביצוע ופונקציה משפטית של בית משפט, ולפי הכרתנו אתה הורס כל סדר במדינה. אתה הורס, על ידי כך, את הזכות הסטורית של הממשלה לבצע סחר איזו שהיא החלטה, אם אתה פניח הנחה זו בתור יסוד.

אין זה מספיק שיש פה עניין לחבר הכנסת פנקס. אני אבוא סחר ברוב מקרי, ולא מעניין איזה רוב - נניח שאנחנו ומפ"ם נתפטר ויהיה לנו רוב של 51 איש ואנחנו ניתן פקודה לממשלה - לא חוקים, אלא פקודות - מה לעשות בכמה וכמה שטחים, שהם בוגדים את כל מצפונכם ואת כל חייכם. אם נביא את זה בצורת חוק - לא תוכלו לטעון דבר - הרוב הוא המכריע, כפי שאיננו יכולים לטעון נגד הרוב של 53 קולות. אבל, הרוב החליט והחלטה זו תקום, רק כשיביאו חוק על זה.

אנו אומרים שאין לכם זכות, לא בתור רשות מבצעת ולא בתור רשות שופטת להציע את הצעתכם. אתם מהווים רק רשות מחוקקת שיכולה להרכיב ממשלה, לבקר ממשלה או להחליט על ממשלה. אתם יכולים להביע לה אי-אמון וליצור ממשלה חדשה. אני אומר לכם, רבותי, אתם לוקחים על עצמכם, בחדשים הבאים, תפקיד איום, להרוס כל משטר. אך אני טוען, שמוטב כל משטר מאשר אנרכיה. זו הכרתי המסלכתית היהודית - מוטב כל משטר מאשר אנרכיה, האנרכיה בארץ, אנרכיה בכל שטח פעולה, בלבול כל היסודות.

אי-אפשר להעמיד להצבעה הצעות מעין אלו. אין הדבר הזה פוגע בזכותם של האסירים כמלוא הנימה. הרשות השופטת פועלת, בית-הדין פועל, הממשלה פועלת ושליכים שלבים בית הדין יפסוק - בית הדין המחוזי או בית-הדין העליון, אך לא הכנסת. אין הכנסת יכולה להתערב לא בחקירה ולא באופן העמדה לדין, ולא באופן הציצוע. היא יכולה לחוקק חוקים לצורך זה ויכולה ליצור כל מספר חוקים שתוצאה אבל היא אינה יכולה להתערב בביצוען.

אנחנו, לכן, פונים לחברים כולם: אנו חושבים שאין זה עניין סיעתי או מפלגתי, אלה הם דברים הנוגעים בעומק נשמתה של המדינה, אלה הם דברים הנוגעים בעומק נשמתה של המדינה, של אופי סדרה, של הרפובליקה שאנו יסדנו, ואנו מבקשים שנחליט, שמעוף כזה, והצעות כאלו, אינן יכולות לבוא להצבעה.

חמ/רב

ש. כץ:

אנחנו התנגדנו תמיד לחוקי החירום האלה ואנו ראינו ורואים, לא רק בוושה למדינת ישראל, אלא חוסר יעילות בהפעלת החוקים; לא רק בוושה למדינת ישראל, אלא גם חבלה באותן המטרות שהממשלה רוצה - ואני מניח שהיא רוצה להשיג אותן. איננו מאמינים, שחוקים אלה, בזמן מן הזמנים הצליחו לבער סחחרות או לשים קץ לפעולות של אלימות.

היום קיבלה הכנסת החלטה, האומרת שהחוקים האלה, הם בניגוד לעיקרון הדמוקרטי. לדעתי היתה הממשלה צריכה סיד, אם היא רוצה למנוע התנקשות קונסטיטוציונית, כפי שרואה אותה חבר הכנסת ארגוב - היא היתה צריכה לפעול סיד ברוח ההחלטה הזאת ולשחרר את האנשים האלה, כי החלטה זאת אינה החלטת ביצוע, אלא החלטת ביטול ביצוע של דבר בלתי מוסרי. אם הממשלה, כפי שהיא טוענת, כבר שבועיים או שבוע, אם לממשלה יש הוכחות או עדויות כל שהן, נגד האנשים שהיא צרה אותן - היא יכולה להעמיד סחון למחנה שוטרים, שיאסרו את האנשים האלה סיד עם צאתם מהמחנה באופן חוקי ומשפטי.

אל לנו לשכוח שאין כאן רק שאלה של בית דין - יש גם תהליך דמוקרטי, יש גם זכות אזרח שניתן אפילו לשיפוטו של בית דין; יש לו זכות להופיע עם גא-כח, עם סניגור; יש לו זכות שיופיע בפני שופט תוך זמן מסויים, ואין זה מספיק לומר, שאחרי ששה או שלשה חדשים, כאשר חבר הכנסת ארגוב או מישהו אחר יחליט - הוא יובא בפני בית-המשפט. אין זה מספיק - אין זה שומר על זכויותיו.

כפי שאמרת כבר, אין כל פגיעה באפשרויות החוקיות של הממשלה ובסמכויותיה בדרישה לשחרר ממעצר אדמיניסטרטיבי, ולטענה הזאת, שרק בית המשפט יכול לשחרר - עלי לומר שיש למשפט זה הקדמה: רק בית משפט יכול לעצור, וכשלא נעצר על-ידי בית המשפט, זו טענת סרק לדרוש מאתנו לחכות על אשר אותו בית המשפט ישחרר את האנשים ממעצר אדמיניסטרטיבי. גם המוסר וגם היעילות, לדעתנו, דורשים שהאנשים האלה ישוחררו.

היה הרבה יותר כדאי שלא נכנס כאן לויכוח שאינו מועיל, אלא שהממשלה תסיק את המסקנה המוסרית, כי אחרת כיצד היא תראה בפני הציבור בעולט כולו, לאחר החלטת הכנסת, המגנה את החזקת האנשים האלה במעצר, או שרוב הכנסת, רוב נציגי העם החליטו שמעצר זה הוא בניגוד לעקרונות מסויים. כיצד היא תראה? כיצד היא תראה אם היא תעמוד בעקשנות נגד הצעה זו, בעיקר כאשר יש לה כל היכולת לעצור מחד את האנשים ולהביאם לפני שופט.

אני מציע לאנשי מפא"י שיחשבו שנית על הענין הזה, כי זה לא יהיה לכבוד המדינה, אם אנשים אלה היושבים במעצר ימשיכו לשבת במעצר אפילו יום אחד, לפי אותם החוקים שהכנסת הערב חרצה משש עליהם. הדבר גם לא יפגע בטפול המעשי בכל הענין של המחירת והקבוצה המאורגנת וכל האשמות שתובאנה נגד האנשים הללו.

א. תבורי:

ברצוני לשאול את חברי מפ"ם וחברי הוועדה הזו: שמעתי הסברות על הקבוצה הקונספרטיבית הזאת שנגדה הפעילו את חוקי החירום; שמעתי מפי אנשי ממשלה, מפי חברים בכנסת הגדרות שאלו הם קבוצות קונספרטיביות, סחחרת, חותרים תחת המדינה, תחת שלום הציבור, ואם אינני טועה אחד הראשונים שהגדיר את המסחחרת הזאת, היה חבר הכנסת רובין, שקרא להם: "סחחרת דתית פשיסטית". ההדגשה היתה על הפשיסטית ולא על הדתית. אנו יודעים שאנשי החזית הדתית מגנים זאת. אך אתם הייתם הראשונים שקראתם להם פשיסטים. אני דורש מכם ותובע מכם, כפועל וסוציאליסט שלוחמים אתו, שמצפוננו דורש תשובה: מה לעשות עם הפשיסטים האלה? האם לקחת קבוצה מאורגנת גדולה או קטנה ולהוציא את חבריה לחופש, ולאפשר להם לטשטש את עקבותיהם? יתכן שהם יתקשרו עם עוד פשיסטים, כי ידוע שבין פשיסטים מכל המינים יש קשרים. מה לעשות אתם? להביאם לפני שופט שלום?

זוהי תביעה רצינתת מאוד ואני אומר זאת לא לשם תפארת המליצה. צבור הפועלים, החלק הפועלי שבמדינה הזאת פונה אליכם בשאלה: מה לעשות? דברי חבר הכנסת ארגוב מתאימם להתנהגות הפרוליטרית המינימלית המתאימה לקומוניסטים ולסוציאליסטים במדינה. האם אנו במדינת ישראל נפגין פילוג? אני פונה אליכם; אולי מכם נשמע תשובה מספקת. על כל פנים, כל מה ששמעתי מכם עד עתה, היתה תשובה שלילית ולא מספקת. יש כאן משהו לקוי מכחינה רוחנית אינטלקטואלית ומבחינה חברותית מוסרית. עבדכם

פ. רוזן - שר המשפטים: שהדרך היחידה אינה נתונה עתה, אין זה בא בעקבות המקרה הסורים, כי אם זאת היא הקונסטלציה העיקרית. אך אי-אפשר עתה לצאת מן הסבך הזה על-ידי שהכנסת תתן לממשלה הוראות לפעול בצורה זו או אחרת, מכיון שלמעשה הכנסת שמה את עצמה כמחנכת בתור רשות מבצעת, והיא אף פעם לא עשתה זאת. הכנסת למשל, תמיד כאשר ועדותיה קבלו החלטות, קבעו שההחלטות האלה הן בצורת המלצות לממשלה - בכל המקרים בלי יוצא מן הכלל. היוועדות עשו זאת מכיון שאינם שהכירו בעיקרון הזה, שהוועדות יכולות להמליץ בפני הממשלה לעשות דבר מה, אבל לא להחליט שהממשלה תצטרך לעשות דבר מה. (ת. טובי: היו החלטות שצו על משרדים שונים לעשות משהו). אני אומר שזה לא היה ולא יכול היה להיות, ואם הדבר צעשה - זו היתה שגיאה, מפני שהדבר לא ייתכן.

רבותי, אנו יושבים כאן בפרלמנט ועלינו להשתחרר מהמושגים של אגודות בעלי-בתיות, ששם האסיפה הכללית מטילה על הוועדה הפועל לעשות איזה דבר. אין זה כך. זהו היסוד של הקונסטיטוציה שלנו, ויש קונסטיטוציה - הקונסטיטוציה זוהי פקודת סדרי השלטון, והמשפט חוק המעבר יחד עם המסורת שכבר נוצרה על-ידי הכנסת וההגיון האמננטי של כל שלטון פרלמנטרי, אשר מחליף את הממשלה אם היא אינה עושה את רצון הפרלמנט. ההגיון האמננטי של המשטר הזה הוא הפרלמנט, הוא בית-המחוקקים המפקח על פעולות הממשלה, אך אין הוא מורה לממשלה מה עליה לעשות. אין זה משטר פרלמנטרי - אין זה המשטר שלנו.

נוסף לזה, יש עתה מצב משונה מאוד. הרוב אינו רוצה להקים ממשלה, אבל הוא דורש מהממשלה, שהיא עתה כנראה ממלכת מיעוט, לבצע את החלטת הרוב שהוא אינו רוצה להחליף את הממשלה. זה דבר בלתי צודק, בלתי הוגן, את זאת אי-אפשר לדרוש מאנשים המכבדים את עצמם.

דעתי היא, שההצעה היא בלתי קונסטטוציונית ואי-אפשר להעמיד החלטות כאלו להצבעה. ברצוני לומר כאן כמה מלים שלא תהיה אי-הבנה. מסלא מקום ראש הממשלה לא אמר שבימים הקרובים נעמיד את כל האנשים האלה, או אפילו חלק גדול מהם, לדין. בימים הקרובים, יועמד רק חלק קטן מהם לדין, ויתברר אם נוכל עוד להוסיף ולהעמיד עוד מספר יומר גדול לדין. אין זה ארגומנט. אם להחזיק אנשים במעצר או לא - זהו שיקול דעת האדמיניסטרציה כל עוד החוק הזה קיים.

הנני חוזר ואומר ומסכם: הממשלה רשאית לפעול לפי חוק על עוד חוק קיים, והכנסת והפרלמנט אינם יכולים לומר לממשלה: אל תפעלי לפי חוק זה, אל תשתמשי בסמכות החוק נותן לך - זה דבר בלתי אפשרי. הכנסת תוכל לבטל את החוק, הכנסת תוכל לשנות את החוק, ואז הממשלה לא תוכל לפעול, אבל הכנסת אין כל יסוד לומר לממשלה: כן, יש חוק, החוק נותן לך סמכויות, אבל מנחנו גוזרים עליך שלא להשתמש בסמכויות אלו. הדבר הזה אינו ניתן להעשות.

ועתה, באופן מעשי, אני שואל אתכם: אתם החלטתם שועדת החוקה צריכה להביא כעבור שבועיים חוק להגנת המדינה (י. שפרינצק: הדבר הזה עומד עדיין להצבעה). תרשו לי להניח שהחלטה זו, בצורה זו או אחרת תתקבל. מנין לכם הבטחון שחוק להגנת המדינה, שאתם תקבלו בעוד שבועיים שלשה או ארבעה שבועות, יבטל לגמרי אפשרות של מעצרים אדמיניסטרטיביים. אני למשל, איני מניח, שועדת החוקה, כאשר היא שוב תתעסק בפרשה זו, בכלל תציע חוק כזה. החוק הזה, באיזה סייגים שהם, ובודאי יהיה שם סעיף על מאסרים אדמיניסטרטיביים.

מנין לכם הסמכות הסותרית לומר לכנסת: בעוד שבועיים או שלשה שבועות יהיה איזה חוק אחר, אולי הרבה יותר טוב, אבל באיזה אופן שהוא יהיה בחוק הזה סעיף על מאסרים אדמיניסטרטיביים, אבל את הצווים האלה אנו מבטלים מפני שאנו אומרים שלא היה יסוד מפניק לשים את האנשים האלה במעצרים אדמיניסטרטיביים. האם מישהו בדק את העניין הזה? האם מישהו באמת רשאי להחליט דבר כזה מתוך אחריות ומתוך מצפון טוב? האם בדקתם את הדבר הזה? האם אתם כבר כל כך בטוחים שאם החוק הזה כבר יהיה קיים, שועדת החוקה תציע אותו לכנסת, שגם אז הממשלה לא תהיה רשאית לאחליט על מעצרים אדמיניסטרטיביים? ייתכן, שנאמת החוק הזה אינו

פ. רושן שר מטשפטים:

נותן את האפשרות הזאת, אבל אינני בטוח בזאת וגם אתם אינכם יכולים להיות בטוחים. זוהי הערה צדדית.

בסיכום דברי עלי לומר: החלטה כזו, לפי דעתי, אינה צריכה בכלל לבוא להצבעה, מפני שאתם מעמידים את הממשלה במצב מאוד מסובך. מה תעשה אחר-כך הממשלה? אפילו האופוזיציה צריכה להתחשב בזה, שבכנסת יש עוד מפא"י, ממשלה, ושהמדינה זקוקה לממשלה לשם ניהול עניני המדינה. נשמה לי, ששום ממשלה לא תוכל לקבל על עצמה לנהל את עניני המדינה לפי החלטות איזה שהוא פרלמנט. היא צריכה לפעול, היא צריכה לבוא לכנסת, היא צריכה למסור דין-וחשבון, היא תשמע את דעת הכנסת, היא יכולה לקבל הבעת אסון או אי-אסון. אך עתה אנו סובלים מהמצב הזה, שאין כל אפשרות להביע לממשלה אי-אסון. אבל, אנו סובלים מזה על כל צעד ושעל ונסבול מזה גם בענין זה. אין דרך אחרת ואין צורה אחרת, ואין מוצא אחר.

י. שפרינצק יו"ר הכנסת: עלי לפתוח את ישיבת הכנסת ואני מבקש לקבל הוראות כיצד עלי לנהוג. יש עוד מספר הצעות, שעלי להעמידן להצבעה.

א. סזורן: אני מציע לא לקיים את ישיבת מליאת הכנסת ולהמשיך בדיונינו.

י. בר-יהודה: אני מציע שרשת הדיבור תינתן לכל סיעה, כדי שנוכל לסכם את הדיון בעבור רבע שעה.

פ. איתניתי: אני מציעה לפתוח את ישיבת מליאת הכנסת רק בשעה 10, ובינתיים לסיים את הדיון.

ס. ארנוב: לדעתי אין יכולים להפסיק את הוויכוח הזה עתה, ולקבוע שידבר רק נואם אחד מכל סיעה. סיעה אחת, על כל פנים, חושבת שזוהי שאלת הרס המדינה. ברצוני גם להודיע שאנו נדרוש בענין זה וויכוח בכנסת ולא יוכלו לאסור זאת עלינו. אם יושב-ראש הכנסת רוצה שגלך עתה לישיבת מליאת הכנסת ונצביע על הסעיף השני - אינני מתנגד לכך. אנו יכולים להתכנס סחר בכוקר ולשמשין בדיון.

י. שפרינצק יו"ר הכנסת: אני מציע לדחות את ישיבת מליאת הכנסת לסחר ב-11.

צ. יהושע: אני מציע, שלאחר ישיבת המליאה בתכנס ונסשיך בדיונים.

ה נ ח ל ט

לקיימת ישיבת מליאת הכנסת
ולכנס את ועדת הכנסת ביום ד'
בשעה 8.30

הישיבה צע לה בשעה 21.40
=====